

Projektbeskrivelse aaaa

Beskrivelse af planlagte mål

Jeg skal producere en soloudstilling til udstillingsstedet aaaa nordhavn beliggende i en tidligere kiosk over for Nordhavn Station. Udstillingen er stedsspecifik og adresserer gentrificeringen af kvarteret. Der skal produceres 6 nye værker til udstillingen, hvoraf flere er teknisk og materielt komplekse værker, der involverer eksterne samarbejdspartnere. Værkerne refererer til havneområdet, klassespørgsmål samt kunstverdenens dilemmaer i forhold til markedsgørelsen af kunsten.

Projektbeskrivelse

Udstillingsstedet aaaa nordhavn ligger over for Nordhavn Station i en tidligere kiosk. Solo udstillingen er stedsspecifik og tager afsæt i lokalområdet, der er under byfornyelse.

I udstillingens første rum arbejder værkerne med mødet mellem beton - et materiale der spejler områdets rå og kølige udtryk - og tekstiler designet til bus og togsæder. Tekstilerne er designprøver, hvor mønstret ud over sin dekorative funktion, er designet til at skjule skidt. I relieffer, der veksler mellem områder polstret med hør og betrukket med bus-tekstiler og områder støbt i beton, danner formerne puder, der mimer togsæder. På gulvet står en chaise longue designet i samarbejde med firmaet Wonder-concrete, et team af betonarbejdere, der rejser rundt i verden og skaber faciliteter for unge i socialt udsatte byrum. Havneområdet Nordhavns forladte tomter har været en urban legeplads for unge. Stationen er stadig et opholdssted for unge og utilpassede. Sammenstødet mellem chaise longue og betonskulpturen peger på en klasse modsætning og spiller på clean white-cube minimalisme sat op mod den sociale kontekst i områdets off-spaces.

Værkerne i det næste rum er en homage til lokalets tidligere funktion som kiosk. Her undersøger jeg drømme og længsler særligt forbundet med arbejderklassen. I en ramme hænger ikke-skrabede skrabelodder sirligt bag glasset som et musealt arkiv over uindfriede drømme. Drømmen om den store gevinst står i modsætning til slidsomme dårligt betalte jobs. Det er drømme, der holder os i live, på trods af at chancen for at blive rigere reelt ikke er særligt stor. På gulvet står en clawmachine, kendt fra forlystelsesparken, udført i samarbejde med en realisator. Små keramikskulpturer står tæt pakket, som i en museumsmonter. Maskinen virker potentielt, men mislykkes det, at fiske et værk ud, vil det sandsynligvis smadre de andre værker i faldet. Værket spiller på en dobbelt betydning i den flygtige drøm om succes og kunstverdens værdisystemer. En clawmachine står for ligegyldigt overforbrug og forlystelse. Indsat i et gallerirum, som ligger i en byfornyelses zone, peger den på, hvad vi som kunstnere bidrager til, når vi indgår i disse strukturer. Den kranlignende klo tegner den dualitet, der ligger i at kunstnerens egne prekære forhold gør os til first movers i gentrificeringen. Når kunstnere etablerer billige værksteder i marginale områder, bliver stederne attraktive for middelklassen. Områdets værdi stiger, hvorefter de selv må søge videre, mens gentrificeringen fordriver arbejderklassen fra kvarteret.

Værket "Ufaglært" er baseret på en populær hobbyteknik, der hedder scrap-rugging. Gammelt tøj og stofrester strimles og bindes i knuder til der dannes et tæppe. Materialet i værket er arbejdsuniformer, jeg har brugt i forskellige ufaglærte jobs, jeg har haft ved siden af kunsten. Min egen baggrund er lavere arbejderklasse. Kunstverdenen er domineret af middelklassen og her står jeg imellem to verdener. I min praksis peger jeg på tabuer omkring billedkunstens klasse- og arbejdsforhold. Forskellene i klassebaggrund bliver ikke adresseret i uddannelsen. De er et vilkår den enkelte står alene med.

En anden del af værket omhandler glæden i folkekunstens rekreative rum, hvor materialer og teknikker ofte refererer til traditionelt kvindehåndværk. "Ufaglært" handler om evner, muligheder og strukturer - og hvad der skal til for at bryde glasloftet.